

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010269
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1617010269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členiek JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. D., stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/17/2017 zo dňa 31.07.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

I. D., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom X., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Bratislava

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaraďuje obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/17/2017 zo dňa 31.07.2017 (ďalej len napadnutý rozsudok) bol obžalovaný I. D. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného zo prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v priebehu 13. týždňa roku 2017 v rodinnom dome v obci X., ulica námestie C. 2, kde býval na prízemí so svojou babkou, poškodenou E. J., odcudzil poškodenej zo spálne na prízemí finančnú hotovosť vo výške 800 Eur, čím jej spôsobil škodu vo výške 800 Eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený trestnými rozkazmi Okresného súdu Malacky spisová značka 0T/70/2015 zo dňa 08.09.2015, právoplatný dňa 08.09.20145 a spisová značka 1T/74/2015 zo dňa 16.09.2015, právoplatný dňa 08.10.2015.

Súd I. stupňa obžalovaného odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 31.07.2017 na č.l. 106 odvolanie proti výroku o treste obžalovaný, ktoré však do času rozhodovania odvolacie súdu žiadnym spôsobom bližšie neodôvodnil.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 26.10.2017, pričom poškodená E. J. bola o jeho konaní riadne a včas upovedomená, čo preukazuje doručenka zo dňa 18.09.2017, avšak sa neustanovila a ani svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnila. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vykonal verejné zasadnutie podľa § 294 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodenej E. J..

Na verejnom zasadnutí dňa 26.10.2017 obhajca obžalovaného I.. P. B. uviedol, že jeho mandant sa cíti byť ukrižovaný, nepáči sa mu výška trestu. Vzhľadom na okolnosti prípadu a postoj jeho mandanta navrhol uložiť trest v nižšej sadzbe.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť pre správnosť výroku o treste, pretože považovala napadnuté rozhodnutie za zákonné, správne a spravodlivé.

Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že on sám si takto peniaze požičiaval od babky častejšie až to raz matka nevydržala a udal ho. Akosi mu nevydalo vrátiť. Trest považuje vzhľadom na tieto okolnosti za neprimerane prísny a navrhol, aby mu bol znížený o niekoľko mesiacov.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimerane prísny.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pred súdom I. stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. súd I. stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správny skutkový zisteniam.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný bol napadnutý výlučne výrok o treste a preto odvolací súd v intenciách § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal iba napadnutý výrok o treste a zistil nasledujúce skutočnosti:

Súd I. stupňa sa dôsledne neriadil citovanými ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. pri ukladaní trestu.

V prvom rade súd I. stupňa nepochybil, keď postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a vo výroku o treste špecifikoval poľahčujúce či priťažujúce okolnosti, avšak tieto ustálil správne, v dôsledku čoho stanovil správne aj ich vzájomný pomer.

Čo sa týka poľahčujúcich okolností, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd I. stupňa správne zistil poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval.

Na strane druhej súd I. stupňa správne zistil existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený, čo preukazuje aktuálny odpis registra na obžalovaného z ktorého vyplýva, že už bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný a to výlučne za totožnú trestnú činnosť, ktorá je predmetom aj tohto konania.

Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 1:1 a preto s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. sa ani jedna z hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby neupravuje, ale ostáva nezmenená.

Pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. je trestná sadzba daná rozpätím 6 mesiacov až na 3 roky.

V druhom rade súd I. stupňa nerešpektoval ustanovenia § 34 Tr. zák. pri uložení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, keď sa dôsledne neriadil motívom, pohnútkou a celkovými okolnosťami, v dôsledku ktorých bol predmetný prečin spáchaný.

Z pripojených listinných dôkazov naozaj vyplýva skutočnosť, že išlo o drobnú krádež v domácnosti, v ktorej obžalovaný žil so svojou babkou, pričom si takto peniaze od nej brával častejšie a keď mal, tak ich vrátil a keď nie, tak ich nevrátil. Túto skutočnosť treba zohľadniť pri ukladaní trestu a teda trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov uložený súdom I. stupňa aj odvolací súd považuje za neprímerane prísny.

V danom prejednávacom prípade odvolací súd konštatuje, že s poukazom na § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. je na potrestanie obžalovaného postačujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, čo pri rozpätí 6 mesiacov až 3 roky je pri spodnej hranici uvedeného rozpätia a preto obžalovanému trest v tejto výmere uložil.

Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť, čo preukazuje odpis registra trestov.

Naopak, trest uložený odvolacím súdom si splní svoj krátkodobý represívny účel trestu uvedený v § 34 ods.1, ods. 4 Tr. zák., t.j. zabezpečí krátkodobé izolovanie osoby obžalovaného po stanovenú dobu tak, aby mu bolo zabránené v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

So zreteľom na uvedené dôvody krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.